

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 10C/122/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213085
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2015:6412213085.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, konajúca prostredníctvom advokáta konateľa doc. JUDr. Branislava Fridricha PhD., IČO: 36 864 421, proti odporcovi Slovenská republika, v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti SR, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd **n e p o v o ľ u j e** prerušenie konania, vedeného na Okresnom súde v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 10C 122/12 až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného súdu a práva na nestranný súd, a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu, povereného prejednáváním veci.

Súd návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C 6/2010 **z a m i e t a**.

Súd návrh žalobcu **z a m i e t a**.

Súd žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaným návrhom domáhal zaplataenia od odporcu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy s poukazom na to, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu v Žiari nad Hronom, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzkov, vyplývajúcich zo zmlúv o úvere, v zákonom stanovenej lehote. Právny zástupca navrhovateľa doručil súdu podanie, kde okrem iného navrhol konanie prerušiť, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu, povereného prejednáváním veci. Uvedenú kópiu sťažnosti súdu aj predložil.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ OSP súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Navrhovateľ v podanom návrhu namietal zaujatosť Okresného súdu v Žiari nad Hronom. Žiadal, aby nadriadený súd prikázal vec inému súdu. O uvedenej námietke navrhovateľa rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 5NcC 343/12 zo dňa 17.10.2012, kde konštatoval, že zákonný sudca, ktorému vec bola pridelená v zmysle rozvrhu práce, nie je v tejto veci vylúčený.

Súd zistil, že navrhovateľ súdu doručil sťažnosť, adresovanú Ústavnému súdu SR, pričom z uvedenej sťažnosti nie je zrejmý dátum jej vyhotovenia, ani dátum podania na príslušný súd. V uvedenej sťažnosti navrhovateľ poukazoval na porušenie základného práva, zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 prvej vety Ústavy SR), ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces, zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (osobitne práva na nestranný súd, zriadený zákonom).

Súd je toho názoru, že podanie ústavnej sťažnosti (v prípade ak by aj navrhovateľ preukázal podanie sťažnosti na Ústavný súd doručením) proti rozhodnutiu súdu o vylúčení sudcov okresného súdu nie je takým dôvodom, ktorý by zakladal či už obligatórnu povinnosť súdu konanie prerušiť, alebo fakultatívnu možnosť prerušenia konania. Vylúčenie sudcu okresného súdu nie je prejudiciálnou otázkou a o námietke zaujatosti, vznesenej navrhovateľom, bolo rozhodnuté nadriadeným súdom, a to Krajským súdom v Banskej Bystrici. Vedenie konania o ústavnej sťažnosti nie je dôvodom na prerušenie konania, pretože o námietke zaujatosti už bolo právoplatne rozhodnuté a v predmetných veciach navrhovateľ uplatňuje svoj nárok z titulu náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla v exekučnom konaní. Jedná sa o procesnú otázku, a nie o otázku, ktorá je prejudiciálnou vo vzťahu k riešeniu sporu vo veci samej. Akceptovaním návrhu navrhovateľa na prerušenie konania by v danej veci došlo k porušeniu jedného zo základných princípov súdnictva, a to verejného prerokovania veci bez zbytočných prietahov. Vzhľadom na to, že súd je toho názoru, že nie je daný žiadny zákonný dôvod na prerušenie konania, súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Navyše podľa zistenia súdu bola uvedená ústavná sťažnosť navrhovateľa uznesením Ústavného súdu SR, sp. zn. IUS/348/2014 zo dňa 2.7.2014 odmietnutá pre nedostatok právomoci Ústavného súdu na jej prejednanie.

Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil súdu aj ďalší návrh na prerušenie konania, pričom žiadal konanie prerušiť do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť SR - Ministerstvo spravodlivosti SR súdnemu dvoru Európskej únie v konaní, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C 6/2010. Poukázal na to, že pred Okresným súdom v Prešove prebieha konanie pod sp. zn. 7C 6/2010, a to o náhradu škodu pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal podľa žalobného návrhu dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní, vedenom proti žalobkyni na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj v rozpore so zákonmi, schválenými z dôvodu transpozície smerníc Európskej únie, zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu. V danom konaní vystupujú na strane žalovaných v 1. rade Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR a v 2. rade Pohotovosť s.r.o. Bratislava. Okresný súd Prešov v danom konaní uznesením zo dňa 7.10.2013 rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdného dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná v 1. rade, Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, pričom sa jedná o nasledovné prejudiciálne otázky: 1/ Môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva predtým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky, prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia? 2/ V prípade, ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobkyňa, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť žalobkyne a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov úpravy, umožnených právom členského štátu? 3/ Ak ide v tomto prípade o dostatočné závažné porušenie komunitárneho práva, je žalobkyňou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát; možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením? 4/ Má vydanie bezdôvodného obohatenia ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody?

Z predloženého uznesenia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 11C 355/12 zo dňa 17.12.2014 z odôvodnenia súd zistil, že šetrením bolo zistené, že na Okresnom súde v Prešove skutočne prebieha konanie pod sp. zn. 7C 6/2010 pre porušenie práva EÚ, pričom odporca SR - Ministerstvo spravodlivosti SR navrhlo predložiť súdnemu dvoru EÚ prejudiciálne otázky, ktorých posúdenie má dôležitý význam pre rozhodnutie v predmetnom konaní, a Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 7.10.2013 rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora EÚ o prejudiciálnych otázkach, pričom proti uvedenému uzneseniu bolo podané odvolanie a rozhodnuté doposiaľ nebolo.

Okresný súd v Žiari nad Hronom v konaní 10C 122/2012 koná o návrhu navrhovateľa, kde sa domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, a to s poukazom na to, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu Okresného súdu v Žiari nad Hronom, pretože tento nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní, vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku, vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 6730195 dlžníkom P. Y. v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote. Súd je toho názoru, že aj keď Súdny dvor Európskej únie bude rozhodovať o prejudiciálnych otázkach vyššie špecifikovaných, uvedená skutočnosť podľa názoru súdu nie je dôvodom, ktorý by zakladal nutnosť prerušenia konania o návrhu na majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu s poukazom na obsah prejudiciálnych otázok a s poukazom na základ žalobného návrhu, ktorým sa navrhovateľ domáha v konaní 10C 122/12 plnenia s poukazom na nesprávny úradný postup, a to nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť súd aj v tejto časti návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol.

Navrhovateľ poukázal na to, že exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, spísanú súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci, a to v zákonom ustanovenej dobe. V exekučnom konaní, vedenom podľa procesných pravidiel je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Právny zástupca v podanom návrhu poukázal na to, že príslušný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, pričom v daných prípadoch neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, aby k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe, viac ako 184 dní. Navrhovateľ žiadal priznať majetkovú škodu, ktorá predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov, spojených s jeho činnosťou, uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase, zaručeného čl. 6 ods.1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu, spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa názoru právneho zástupcu navrhovateľa dôsledkom nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní, spojené so zásahom do výkonu majetkových práv poškodeného. Navrhovateľ žiadal priznať z titulu majetkovej škody sumu 125 € a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 330 €.

Odporca doručil súdu písomné vyjadrenie v danej veci, z obsahu ktorého okrem iného je zrejma tá skutočnosť, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Znenie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, účinného od 1.6.2011, kedy bol Exekučný poriadok novelizovaný Zákonom č. 102/2011 Z. z., podľa vyjadrenia odporcu znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu, vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach, začatých po 1.6.2011, nemá žiadnu oporu v zákone. Ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd po 1.6.2011, nárok v tejto časti nie je opodstatnený. Odporca v písomnom vyjadrení konštatoval aj tú skutočnosť, že pred 1.6.2011, pokiaľ sa týka ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku v dôvodovej správe je k novelizovanému ustanoveniu uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada SR

ako zákonodarný zbor SR. Odporca vyjadril právny názor, že skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová „rozhodnutí rozhodcovských súdov“ predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona.

Navrhovateľ ani právny zástupca navrhovateľa sa na pojednávanie nedostavili, doručenie mali riadne vykázané, a to navrhovateľ dňa 31.8.2015 a právny zástupca navrhovateľa dňa 31.8.2015. Právny zástupca navrhovateľa doručil súdu mailom návrh na zrušenie termínu pojednávania spolu s návrhom na prerušenie konania dňa 24.9.2015 o 16.43 hod. a následne o 17.11 hod., čo bol štvrtok, pričom pojednávanie bolo určené na najbližší pondelok dňa 28.9.2015. Na pojednávanie sa nedostavil ani odporca, ktorý svoju neúčast' písomne ospravedlnil, odročiť pojednávanie nežiadal. Trval na písomnom vyjadrení k veci. Súd konal v neprítomnosti účastníkov konania.

Podľa § 1 písm. a/ Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu, spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, v znení do 31.12.2012 tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu, spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej správy.

Podľa § 1 písm. c/ toho istého zákona tento zákon upravuje predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ štát zodpovedá za podmienok, ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci, nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1. toho istého zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v menej štátu Ministerstvo spravodlivosti SR, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 toho istého zákona štát zodpovedá za škodu, spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 toho istého zákona právo na náhradu škody, spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1 toho istého zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku, účinného do 31.5.2009 exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 toho istého zákona súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, platného do 31.5.2010, podľa tohto zákona možno vykonávať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Tunajší súd o návrhu navrhovateľa rozhodol rozsudkom sp. zn. 10C 122/12 zo dňa 24.9.2014 tak, že návrh navrhovateľa zamietol. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 41Co 85/2015 zo dňa 29.7.2015 rozsudok Okresného súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Poukázal na

to, že navrhovateľ si uplatnil právo na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že exekučný súd po tom, ako dostal od súdneho exekútora žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, rozhodol o nej až po uplynutí 15-dňovej lehoty. Konštatoval, že okresný súd neposudzoval takýto nesprávny úradný postup exekučného súdu z uvedeného dôvodu, ale návrh zamietol z dôvodu, že okresný súd rozhodol o zmene súdneho exekútora v primerane dlhom čase, čo príčinou vzniku materiálnej škody a nemajetkovej ujmy v prejednávanej veci nebolo.

Vzhľadom na to, že pôvodná sudkyňa, JUDr. Kamila Haverlová, na tunajšom súde už nepracuje, spis bol následne opatrením predsedu pridelený na konanie do senátu JUDr. Jarmily Kasanovej.

Navrhovateľ podával na Ministerstvo spravodlivosti SR dňom 23.4.2012 žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Dňa 27.9.2012 podal žaloby na Okresný súd Žiar nad Hronom. Odporca namietal, že žaloba nebola podaná po uplynutí šesťmesačnej lehoty, ale skôr. Súd je toho názoru, že prejednaníu žaloby o náhradu škody a nemajetkovej ujmy nebráni, že žaloba bola na súd doručená skôr, než uplynula lehota šesť mesiacov na predbežné prerokovanie nároku podľa § 16 Zákona č. 514/2003 Z. z.

Z exekučného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 6Er 10/2009 súd zistil, že exekútor podal žiadosť na tunajší súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 9.1.2009. Oprávneným bol POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava, povinný P. Y., pre vymoženie sumy 23.760,- Sk s prísl. na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 07980/08, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská, a.s. dňa 28.8.2008, právoplatný dňa 6.10.2008. Súd o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol tak, že dňa 12.1.2009 vydal poverenie a konaním poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Exekučný poriadok rozhodcovský rozsudok za exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d/ označuje iba od 1.6.2011, napriek tomu treba rozhodcovský rozsudok za exekučný titul považovať podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku aj pred účinnosťou novely exekučného poriadku, uskutočnenej Zákonom č. 102/2011 Z. z. z dôvodu, že vložením slov „rozhodcovských súdov a“ do § 41 ods. 2 písm. d/ sa podľa Dôvodovej správy k tejto novele odstraňuje len rozporný výklad § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, či pod vykonateľnými rozhodnutiami rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených sa rozumejú aj rozhodcovské rozsudky. Z uvedeného vyplýva záver, že rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom od 1.7.2002; v období od 1.7.2002 do 31.5.2010 mal exekučný súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ak bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok a mienil vydať poverenie, rozhodnúť do 15 dní od doručenia žiadosti, ale v období od 1.6.2010 naďalej, pokiaľ chcel žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyhovieť, už nebol viazaný lehotou 15 dní podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Z uvedených skutočností vyplýva, že v dobe, keď podal súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý na súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, čiže dňa 9.1.2009, bolo povinnosťou exekučného súdu o jeho žiadosti, ak bol exekučným titulom rozhodcovský súd a mienil vydať poverenie, rozhodnúť do 15 dní od doručenia žiadosti. Súd konštatuje, že exekučný súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote, nakoľko žiadosť o udelenie poverenia exekútor súdu doručil dňa 9.1.2009 a súd vydal poverenie dňa 12.1.2009. Súd preto konštatuje, že nebol zistený ani jeden zo zákonných dôvodov, potrebných na konštatovanie nesprávneho úradného postupu súdu. Po oboznámení sa s pripojených exekučným spisom súd mal za to, že súd konal vo veci bez akýchkoľvek zbytočných prieťahov, pričom o žiadosti na udelenie poverenia rozhodol na štvrtý deň. Keďže súd nevzhladol žiadne prieťahy v postupe súdu, ktoré by bolo možné posúdiť ako jeho nesprávny úradný postup, súd návrh navrhovateľa zamietol.

Vzhľadom na to, že súd dospel k názoru, že nárok na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy nie je odôvodnený z dôvodu, že exekučný súd neporušil práva navrhovateľa, nie je potrebné vyhodnocovať aj predpoklady na určenie výšky nemajetkovej ujmy, uvedené v zmysle § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z. z. Takýmito predpokladmi by sa súd zaoberal iba v prípade, ak by náhradu nemajetkovej ujmy priznal a odôvodňoval by jej výšku.

Vzhľadom na to, že návrh navrhovateľa bol nedôvodný už v samotnom právnom základe uplatneného nároku, nebol dôvod, aby súd vo veci rozhodoval medzitimným rozsudkom o právnom základe uplatneného nároku, ale súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 OSP tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na ich náhradu nepriznal. Odporca, ktorý nebol zastúpený advokátom, si náhradu trov konania uplatnil vo svojom vyjadrení k podanému návrhu, preto mal súd povinnosť rozhodnúť o trovách konania. Odporca si trovy konania nevyčísľil, z obsahu spisu žiadne trovy konania odporcu nevyplynuli, preto súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici, a to v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám, uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.